

LIEPĀJAS

PARTIJAS SVĒTKU IZDEVUMS

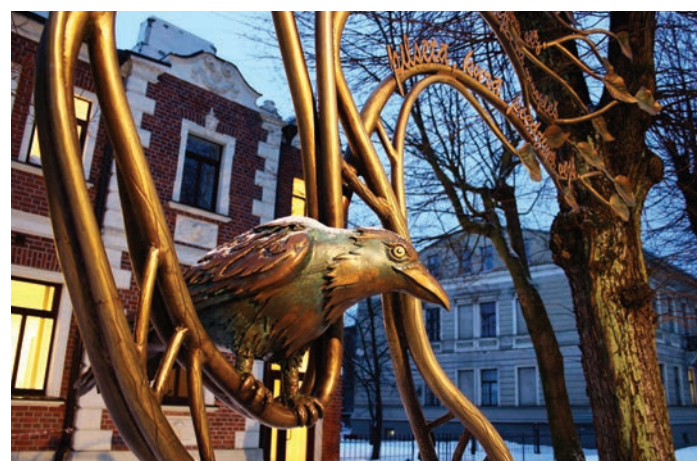
AVĪZE

2013. GADA 18. MARTS

*“Šai pilsētā lai liepu saknes
Mūs caurivij un – kaut mums spēt
Pa visiem kopā no šīs augsnes
Ik stumbru stāvus noturēt.*

Olafs Gūtmanis

Sveicam liepājniekus pilsētas dzimšanas dienā!

Skaistais parks un pludmale piedzīvo labas pārmaiņas

Gunārs Anšņs,
Liepājas pilsētas Domes
priekšsēdētāja vietnieks

Mūsu pludmale un Jūrmalas parks ir tā vieta, kas gan rudenī, gan ziemā, gan pavasarī, nerunājot nemaz par vasaru, ikvienam cilvēkam rada patīkamas emocijas. Parks mani ik oktobri pārsteidz ar koku un krūmu visdažādāko krāsu toņu skaistumu.

Šī zaļā josla starp jūru un pilsētu ar eksotisku sugu stādījumiem ir radīta kā aizsargbarjera, lai ielas un pagalmus pasargātu no vēja nesto smilšu ieplūšanas. Tāpēc katru gadu parks tiek papildināts ar jauniem augiem kalnu koku, vētras izgāzto, nosalušo vai citādi cietušo koku un krūmu vietā. Pirms gada, pavasarī, talkas laikā arī partijas biedri stādīja rododendrus, papildinot parka ainavu. Vasarā tie krāšņi ziedēja un, ceru, labi būs pārziemojuši.

Pagājušajā gadā parks tika papildināts ar diviem būtiskiem labiekārtojuma objektiem. Notika soliņu konkurss, kad Liepājas un Kurzemes mākslinieki dizainēja, izgatavoja un uzstādīja oriģinālas atpūtas vietas, kur piesēst apmeklētājiem.

Otrkārt, rekonstruējām ekstrēmo sporta veidu laukumu, un tagad Liepājā ir lielākais atklātais finiera skeitparks valstī. Tas, piebilst, izveidots pēc jauno liepānieku lūguma un aicinājuma.

Parkā šogad turpināsim veloslika izbūvi – runa ir par posmu no Jūrmalas ielas gala, gar stadionu, līdz piemineklim zvejniekiem un jūrniekiem. Šis posms savienos iepriekš izbūvētā veloslika galus, un būtiski ir tas, ka arīdzan būs sakārtots parka apgaismojums vietās, kur līdz šim tas nebija.

Pludmale ir otrā mūsu vērtība, ko ikdienā dažkārt nespējam novērtēt. Tik tīrs un smalks smiltis citur pasaulē ir retums. Tās apbrīno ciemiņi no Latvijas un tālām valstīm. Taču arī te, protams, ir nepieciešams kopt, paplašināt, veidot apmeklētāju servisa infrastruktūru.

Pirms dažiem gadiem, vasaras sākumā, pie Glābšanas stacijas paceļot Zilo karogu, kāda liepāniece mani uzrunāja ar pārmetumiem – kāpēc viņas bērns, kurš ir ar kustības traucējumiem, nevar izmantot plumaļa burvību un peldēties jūrā.

Ar Neredzīgo biedrības dalībniekiem mēs meklējām risinājumus, kā cilvēki ar īpašām vajadzībām varētu ērtāk nokļūt izvēlētajā saulotā vietā un, ja ir vēlēšanās, baudīt jūras ūdens peldes. Finansējums tam ir atrasts, un šis gads būs pirmais, kad cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, piepalīdzot asistentam, izmantojot speciālus ratiņus un elektroniskas bojas, būs iespējams droši doties jūrā, lai izjust sāļo viļņu pieskārienus. Varbūt kādam cilvēkam tā būs pirmā reize dzīvē – peldēties atklātā jūrā. Bal-

„Varbūt kādam cilvēkam tā būs pirmā reize dzīvē – peldēties atklātā jūrā.”

Ik gadus Liepāju arvien plašāk savām brīvdienu izklaidēm un pat starptautiska mēroga sacensībām izmanto sērfootāji un pūkotāji. Arī viņu intereses būs jāievēro, izstrādājot pludmales attīstības plānojumu. Kluba Rietumkrasts foto.

tijas valstīs Liepāja būs pirmā pludmale, kur šāds serviss tiks nodrošināts.

Pludmalē pagājušajā vasarā darbojās četras vasaras kafejnīcas. Tiekoties ar uzņēmējiem, esam diskutējuši un uzklusījuši viņu vajadzības, ieteikumus, idejas par to, kas būtu jāuzlabo un jādara papildus. Tāpēc šajā gadā Zilā karoga pludmalē tiks uzstādītas jaunas tualetes, iespēju robežās izgaismoti gājēju celiņi uz jūru, piestrādāts pie labiekārtojuma elementu izskata.

Liepānieki dažādos veidos, rīkojot plenērus, rakstot presē un sociālajos tīklos, ir uzsvēruši, aicinājuši, atgādinājuši par nepieciešamību veikt saudzīgu, pakāpenisku, kompleksu visas pludmales infrastruktūras modernizāciju. Tāpēc deputāti ir pieņēmuši lēmumu uzsākt pludmales koncepcijas un plānojuma izstrādi.

Dokumentā, kura sagatavošanai atvēlēts viens gads, detalizēti tiks apskatīts norāžu izskats, vides pieejamība, drošība, kāpu erozijas ierobežošana, inženierkomunikācijas (apgaismojums, ūdensvads, kanalizācija), pludmales labiekārtojums un mazās arhitektūras formas, tirdzniecības paviljonu izskats un citi jautājumi.

Šim mērķim ir piešķirts finansējums, tāpēc varēsim piesaistīt arhitektus, vides mākslas, funkcionālā dizaina un

Senā atklātne. Liepājas peldētava, 20. gadsimta vidus.

citus speciālistus. Viņi, protams, uzklusīs arī pludmales apsaimniekotāju, kafejnīcu īpašnieku, ūdenssporta pasākumu organizētāju un citu ieinteresēto pušu viedokļus. Izstrādātais dokuments kalpos finansējuma piesaistīšanai un pludmales ilgtermiņa attīstībai.

Mans kluss sapnis ir, lai arī ziemas mēnešos pludmalē un Jūrmalas parkā būtu cilvēki, plašākas izklaides un atpūtas iespējas. 🍀

Ezers kļūst pieejamāks ikvienam

Tālvāldis Deklaus,
Biedrības "Liepājas ezeri"
valdes priekšsēdētājs

Pilsētas dabas vērtība, bez šaubām, ir Liepājas ezers. Nākošajā gadā apritēs 10 gadi kopš izveidota mūsu biedrība, kuras mērķis ir apsaimniekot un uzraudzīt šo teritoriju.

Turpmāk ezerā plašāk nekā līdz šim būs iespējamas dažādas ūdenssporta aktivitātes, laivu izmantošana, citas saimnieciskas, atpūtas, izglītojošas aktivitātes.

Nupat, janvārī valdība beidzot pieņēma jaunus Liepājas ezera kā dabas lieguma aizsardzības un izmantošanas noteikumus. Tādejādi, manuprāt, sperts solis, lai rastu kompromisu starp to, ko vēlamies ezerā darīt, un to, ko līdz šim liedza iepriekšējie noteikumi.

Ligzdošanas, barošanās un migrācijas vieta

Liepāja ezerā un piekrastes niedrājos un plāvās ir sastopamas retu un aizsargājamo putnu sugas, piemēram, grīšļu kauķis, lielais dumpis, niedru lija, plāvu grieze, zivju ērglis.

To pašu var teikt par augu valsti – plašās teritorijās aug Latvijā

Liepājas ezera niedrājā.

citur gandrīz neesošā jūras gundega un retā alģu suga – jūras najāda; piekrastes plāvās konstatēts jūrmalas āžlōks, jūrmalas ceļmalīte, Žerāra donis, pienzāle, zemeņu āboliņš, jūrmalas sārtzibulītis, rūsganā blizme un citi nedzirdēti augi.

Tieši tāpēc Liepājas ezers ar visām piegulošajām teritorijām 4643 ha platībā ir atzīts par Eiropas nozīmes aizsargājamās dabas

teritoriju NATURA, kuras dziļākā jēga ir ūdens putnu ligzdošanas, barošanās, migrācijas vietu nodrošināšana.

Bet saskaņā ar jaunajiem noteikumiem ezerā tagad ir noteiktas trīs dažādu teritoriju zonējumi – **regulējamā režīma zona, dabas lieguma un dabas parka zona.**

Turpinājums 8. lpp.

Senatnes gars mūsdienīgā skolas ēkā

Helvijs Valcis,
Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas
direktors

"Man dažreiz šķitis, ka skolai ir garastāvoklis. No rīta tā vēl nav atmodusies, sienas glabā visu, kas šeit noticis, bet dienas vidū tā ir spēka pilna un rosīga."

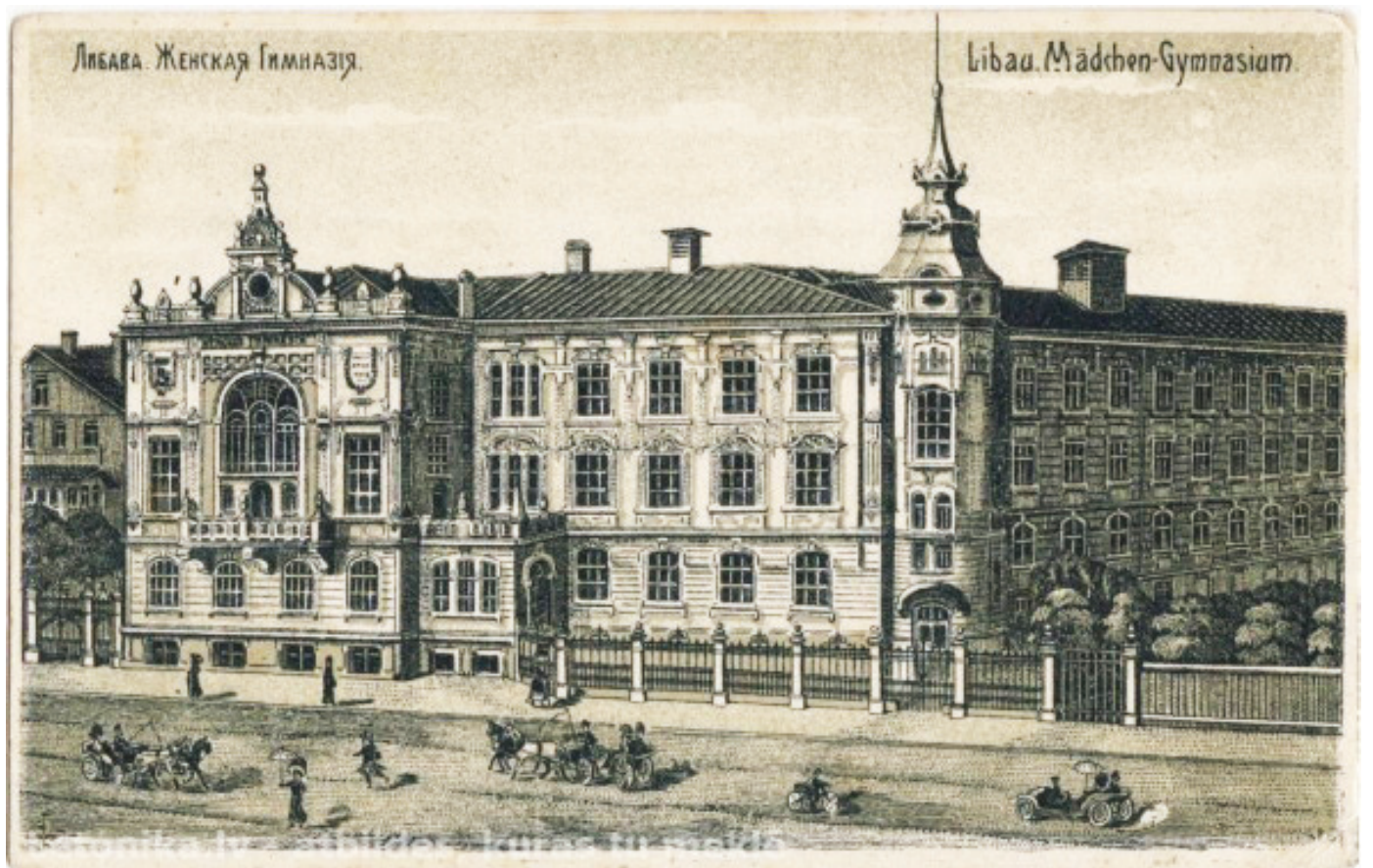
"Kur gadsimtos bruģi min cilvēku kājas,
tur mana skola, tur manas mājas"

Fasāde pret Ausekļa ielu

(No skolēnu radošo darbu krājuma)

Skolas fasāde. Rekonstrukcijas projekta skice.

Liepājas meiteņu ģimnāzijas ēka. 20. gadsimta sākumā izdota atklātne.

Liepāja vienmēr ir lepojusies ar veco apbūvi. Šodien, kad mūsu pilsētā renovē agrāk celtās dzīvojamās mājas, skolas un bērnudārzus, novārtā nav palikusi arī unikālā jūgendstila arhitektūra. Beidzot Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas kolektīvs ir saņēmis ilgi gaidīto tehnisko projektu un arhitektu atzinumu par to, lai tuvāko gadu laikā skolas ēka piedzīvotu patīkamas pārvērtības – fasādes rekonstrukciju un citas izmaiņas gan iekšējās, gan pagalmā.

Uz šo mērķi esam neatlaidīgi gājuši vairāk nekā 10 gadus, bet nesenās krīzes dēļ daudzas ieceres, arī šo, nācās atlikt.

Mūsu ģimnāzija bija viena no pirmajām Latvijā, kurā ar ES projektu palīdzību modernizēti dabas zinību un matemātikas kabineti. Esam atjaunojuši skolas aktu zāli, jaunu veidolu ieguvusi foajē un bibliotēka, modernizētas tualetes telpas, taču fasādes remontu līdz šim neizdevās "iekustināt" – tam bija nepieciešami lieli resursi un precīza arhitektoniskā izpēte.

Skola ir īpaša – gan mums pašiem, gan pilsētai. Tā ir viens no izcilākajiem Eiropas jūgendstila paraugiem, kurai skolu arhitektūrā Latvijā līdzvērtīgu nav, izņemot ēku Rīgā, Strēlnieku ielā 4a, kas celta 1905. gadā un kuras būvinženieris ir Mihails Eizenšteins. To atzinis arī arhitektūras profesors Jānis Krastiņš pētījumā "Liepājas jūgendstila arhitektūra". Tāpēc ir ļoti svarīgi šo mantojumu saglabāt sākotnējā izskatā arī nākamajām paaudzēm.

Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas ēka uzbūvēta no 1909. līdz 1912. gadam pēc arhitekta Ludviga Melvila projekta kā Liepājas meiteņu ģimnāzija.

Celtne ar tai raksturīgo plānojumu, apjoma novietojumu un fasāžu apdari ir izcils jūgendstila arhitektūras paraugs, kurā līdz mūsdienām saglabāta sākotnējā izglītības iestādes funkcija. Jūgendstila dekoratīvās izteiksmes pieskāriens jaušams arī ēkas iekšējās. Visa ēka ir īsts „kopmākslas darbs”.

Pamatakmens skolas ēkai likts 1910. gada 22. maijā, klātesot Kurzemes gubernatoram Leonīdam Kņazevam. Būvniecība pabeigta 1912. gadā, un tajā sāka darbu krievu plūsmas meiteņu ģimnāzija, kurā mācījās arī dažas latvietes. Šajā periodā skolu absolvēja arī rakstniece un filozofe Zenta Mauriņa.

Reti gadās, ka ar kādu vietu saistīti tik daudz izcilu, talantīgu un apbrīnojamu cilvēku – 1. ģimnāzijā savulaik mācījušies gan Latvijas valsts un sabiedriski darbinieki, gan slaveni rakstnieki un dzejnieki, gan tautā mīlēti mūziķi – Mirdza Ķempe, Zenta Mauriņa, Ēriks Ešenvalds, Jānis Šipkēvics, Ilmārs Šlāpins u.c.

Mēs esam lūguši ēku iekļaut valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā.

Vērtības var saglabāt ar pietāti

Skolas fasādes atjaunošanu uzsāksim šogad – vispirms Ausekļa ielas pusē. Pirmajā kārtā paredzēta arī jumta nomaiņa. Atjaunosim koka logus, durvis, jūgendstila pilastru un pārējos dekoratīvos elementus gaitenīšos. Daudzi liepājnieki droši vien atceras skolas baseinu pagrabstāvā – tur būs mūsdienīgas sporta ģēbtuves ar dušām un mazu zālīti. Savukārt pagalmā, kur atrodas vēsturiskā ieeja, plānots ierīkot pandusu ar tribīnītēm, sporta laukumu, skvēriņu ar soliņiem, kur skolēniem piesēst starpbrīžos. Būs arī velonovietne.

Centšamies, lai jaunieši saprastu, ka tam visam ir vērtība, ka arī vecajās sienās var justies labi, un to visu iespējams piemērot mūsdienu vajadzībām.

Gan skolēni, gan skolotāji un darbinieki, gan mūsu ciemiņi bieži apgalvo, ka skolas ēkai ir laba aura, to tad arī vēlamies saglabāt.

Līdz ar pārmaiņām negribētos aizbiedēt arī pagātnes "tēlus", "spociņus", par kuriem dažādus nostāstus apkopojuši skolēni. Patiesībā spoku nav, ir tikai spēcīgu cilvēku ietekmes nezūdamības likums. Piemēram, pagraba telpās kādreiz bija maza klasīte, vācu valodas kabinets. Tā bija skolotājas Celmiņas „pasaule”. Novakarēs, kad skolā iestājies klusums, viņa arvien piesēdās pie 100 gadus vecajām ērgelītēm kaut ko uzspēlēt. Un pēc kāda laiciņa pavisam klusu atveras kabineta durvis, un blakus nostājas skolotājs Ķuņķis, pārvelk pirkstus pa taustiņiem un saka: „Ērģeles nav jāspēlē ar rokām vien, jāprot arī kājas pareizi izmantot”. Celmiņa turpina:

„Paskatos, blakus stāv vīreļis baltiem matiem, labestīgām acīm un smaidīgi runā ar mani. Tad dzirdami klusi soļi, un palieku tikai es ar veco instrumentu un sen mirušā skolotāja norādi.”

Citreiz, iegriežoties ģimnāzijā uz kādu koncertu, Celmiņa esot satikusi dirigentu, bijušo darba kolēģi Reinholdu, dzimušu mūziķi. „Gribu pastiept roku un pieturēt pie apkakles cik daudzreiz to nācies darīt, bet viss – reiz bija. Vēl atskan dziesma un viņa neaizmirstamais pierādījums: “Vilnis nāk un vilnis skrien/Vilnis mūžam garām steidzas/Ne mēs varam vilņi būt/Ne mēs līdz izskriet varam...”” Skolas gaitenīšos palikušas tik daudz atmiņas un klusi soļi.

Apbrīnoju, kā pirms 100 gadiem celtās ēkas plānojums

„Apbrīnoju, kā pirms 100 gadiem celtās skolas plānojums joprojām ir daudzfunkcionāls”

nepieciešams finansējums ap 500 000 Ls. (Ausekļa ielas fasādei un jumtam – 261 773 Ls, gaitenīšiem un kāpņu telpām – 220 113 Ls).

Lielāko daļu finansējuma ceram saņemt no pašvaldības, bet papildus esam arī iesnieguši projektu Eiropas finanšu instrumenta 2009. – 2014. gada plānošanas perioda programmai “Kultūras un dabas mantojuma saglabāšana un atjaunināšana”, kas ļauj pretendēt vēl uz 250 000 eiro lielu finansējumu.

Nepazaudēt sakņu sajūtu

Cilvēkam svarīgi atstāt pēdas. Pēdas liedagā, atmiņās, pēdas savā pilsētā un skolā. Pēdas ved tālāk, bet galvenais – tās liecina, ka nav zudusi sakņu sajūta, kas mūs visus dara stiprus, jo tikai ar stipru

joprojām ir daudzfunkcionāls un skolai atbilstošs – ieejas, izejas, pagalmi, skolēnu plūsmas, viss ir ērti un joprojām savā agrākajā, istajā vietā! Plānojam “atdzīvināt” arī veco ieeju stūrī – lai sētas dubļi paliek tur.

Rekonstrukcijai būs nepieciešams finansējums ap 500 000 Ls. (Ausekļa ielas fasādei un jumtam – 261 773 Ls, gaitenīšiem un kāpņu telpām – 220 113 Ls).

Cilvēkam svarīgi atstāt pēdas. Pēdas liedagā, atmiņās, pēdas savā pilsētā un skolā. Pēdas ved tālāk, bet galvenais – tās liecina, ka nav zudusi sakņu sajūta, kas mūs visus dara stiprus, jo tikai ar stipru

sakņu apzināšanos mēs varam būt droši, ka nezaudēsim savu “es” un neaizmirsīsim, no kurienes nākam.

Daudzām liepājnieku paaudzēm “saknes” ir un būs arī Liepājas Valsts 1. ģimnāzijā.

Daudz laimes, Liepāja, dzimšanas dienā! 🍀

MŪSU SKOLA VAKAR

- 90 gados notikuši 88 izlaidumi, skolu beiguši ap 6000 absolventu;
- 1919./1920. mācību gadā skola iegūst pilsētas vidusskolas statusu, tiek atvērta viena klase ar latviešu valodas apmācību;
- 1929. gadā tā kļūst par Valsts ģimnāziju;
- 2006./2007. mācību gadā skola iegūst Liepājas 1. ģimnāzijas statusu;
- 2009/2010. mācību gadā skola kļūst par Liepājas Valsts ģimnāziju.

Pieredze iedrošina uz jauniem izaicinājumiem

Vairāk jāstiprina liepājnieku ietekme valsts mērogā

Uldis Sesks,
Liepājas pilsētas Domes priekšsēdētājs

Būt Liepājas mēram ir liels gods un liela atbildība. Liepāja ir atšķirīga no citām Latvijas pilsētām. Liepājai ir sava īpaša noskaņa, spilgta vēsture un, esmu pārliecināts, – vēl spilgtāka nākotne. Tā nav tikai mana sajūta. Šo īpašo attieksmi esmu jutis ikreiz, kad bijis nepieciešams cīnīties par liepājniekiem svarīgiem jautājumiem, problēmu risinājumiem vai atbalstu varas gaitēpos. Apziņa, ka pārstāvu Liepāju un liepājniekus, vienmēr ir likusi būt atbildīgam par doto uzticību, bet vienlaikus arī sniegusi tādu kā drošības sajūtu un atbalsta plecu ikkatrā situācijā – gan runājot par mūsu iecerēm ar valdības ministriem vai premjeru, gan tiekoties ar Valsts Prezidentu vai Saeimas deputātiem.

No pilsētas mēra tiek prasīta arī milzīga atbildība, tādēļ šo gadu laikā man ir nācies daudz mācīties. Un vislabākie padomdevēji vienmēr ir bijusi pati dzīve ar saviem izaicinājumiem un liepājnieki – cilvēki, kuri dzīvo savā pilsētā, strādā, skolo bērnus vai vada vecumdienas un ir gatavi dalīties ar savu redzējumu, kā padarīt Liepāju labāku.

Viens labi paveikts darbs rada augstus nākamajiem darbiem. Tā ir gūtā pieredze, kas palīdz no jauna ķerties pie arvien citiem izaicinājumiem, bet gataviem arī jauniem klupieniem, bet dod arī spēku celties kājās, turpināt un iet tālāk.

Pilsētu vidū konkurence arvien pieaug. Tāpēc varas gaitēpos Rīgā, lemjot par atbalstu kādam liepājniekiem nozīmīgam projektam, nozīmīgas ir projekta sagatavotāju kompetences, mērķtiecības un atbildības līmenis. Spēja strādāt komandā, pārliecināšanās rezultativitāte! Un Liepājā šāda komanda ir! Pilsētas pārvaldē ir izveidojusies aktīva, pieredzējusi un arī zinoša speciālistu komanda, par kuru var teikt, ka tur viens ir par visiem un visi – par vienu.

Bez pieredzējušas un aktīvas komandas pilsētas mērs viens pats nav un nevar būt cīnītājs! Pēdējo nedaudz vairāk kā piecu gadu laikā Liepājā ir izdevies īstenot 175 Eiropas Savienības fondu finansētus projektus. Tie ir vairāk nekā 200 miljoni latu, kas piesaistīti mūsu pilsētas vajadzību risināšanai!

Esmu dzirdējis viedokļus, ka tā jau ir Eiropas nauda, vai tad tiešām paši nevaram, ka jālūdz nauda no citiem, un tamlīdzīgi. Te jāievieš skaidrība – ieguldot pilsētas saimniecībā struktūrfondu naudu, tā nebūs jādod atpakaļ Eiropai. Tas nav kredīts bankā, bet tie ir līdzekļi, par kuriem valsts un pilsētas cīnās. Kamēr Eiropas Savienība tos piešķir, mums ir jāizmanto visas iespējas piesaistīt maksimāli daudz līdzekļu liepājnieku projektiem.

Neviens eiro nav nokritis no gaisa kā negaidīts sniegš, par kuru domājam, ka to savākt vai kur to likt? Katrs Liepājai piesaistītais lats vai eiro ir pacietīgs un mērķtiecīgs komandas darbs, lai pārliecinātu Rīgas un Briseles ierēdniecību! Dažkārt pat gandrīz kā regbija laukumā – ar stūrgalvīgu neatlaidību un stumdoties ar elkņiem.

Lai nepalaistu garām sapulces un lēmumu pieņemšanu par liepājniekiem svarīgajiem projektiem, dažkārt pat nācies uz galvaspilsētu mērot ceļu divas un pat trīs reizes nedēļā. Lai būtu klāt un aizstāvētu liepājnieku ieceres. Citādāk jau nevar likt uzklaustīt mūs un galvenais – likt sadzirdēt liepājnieku vajadzības un intereses.

Viss nācis caur neatlaidīgu "Rīgas kungu" pārliecināšanu un pierādīšanu, ka liepājniekiem tas ir vajadzīgs. Ne tikai pilsētai!

Liepājas attīstība ir būtiska veselam Latvijas reģionam. Cilvēkiem, kas šeit dzīvo, strādā un skolo bērnus. Tieši tāpēc bieži esam sākuši ar to, ka vispirms jautājam viedokli Jums, liepājnieki, – veicām dažādas aptaujas, pētījām un analizējām jomas un darbības virzienus, kur vispirms nepieciešami uzlabojumi. Un tad ķerāmies pie ES fondu izpētes. Pie to fondu, kuru līdzekļi vēl

nebija pieejami, bet bija tikai iezīmēti kā ieceres. Mēs skaidri apzinājāmies, ka, tiklīdz nauda kļūs pieejama, mums jābūt gataviem mesties cīņā, lai šo finansējumu piesaistītu Liepājai.

Bija projekti, kuras izdevās aizsākt straujāk un pārliecinotāk, piemēram, Brīvības ielas rekonstrukcija, izglītības un kultūras iestāžu siltināšana, ūdenssaimniecības sakārtošana u.c.

Bija arī tādi pilsētai svarīgi projekti, kuras nācās atlikt un gaidīt piemērotāku brīdi, piemēram, pilsētas ielu apgaismojums. Šī projekta apmērs, nozīmi un ietekmi uz liepājnieku ikdienu ir pat grūti izmērīt. Nelielam priekšstatam: no jauna izgaismoto ielu garums attiecumā ziņā sniegšies kā ceļš no Liepājas līdz Brocēniem.

V Liepājnieki ir prasīgi vērtētāji – viņiem vienmēr ir bijis svarīgi tiekties pēc labākā. Darbs ir labi iesākts, bet noteikti vēl nav beidzies, un mēs esam gatavi to turpināt!

Nosiltināto namu daudzuma ziņā esam pirmajā vietā Latvijā. Veloceliņu izbūvē, stratēģiski tos plānojot cauri visai pilsētai, ir kļuvusi par unikālu un visā Latvijā atzītu pieredzi. Es vienmēr esmu uzskatījis, ka labas domas rada labus darbus. Vēlreiz gribu uzsvērt – ar zinošu komandu, atbildību un uzkrātu pieredzi mums ir bijusi iespēja pagarināt tramvaja līniju, sāktot un no jauna izbūvēt vairākas maģistrālās ielas, modernizēt centralizēto siltumapgādes sistēmu. Mums ir jauns peldbaseins pie Liepājas Olimpiskā centra, tiek veikta Liepājas Reģionālās slimnīcas pārbūve, sakārtota Vecās ostmas promenāde, Kūrmājas prospektā uzstādīti Liepājas himnas tēli, sakārtots Gulbju diķis un tā apkārtnē, renovēti Liepājas Latviešu biedrības nams, Liepājas muzejs un daudzi citi sabiedriski objekti. Iesāktais darbs nedrīkst apstāties, tāpēc šobrīd gatavojamies jaunajam Eiropas naudas apguves periodam. Šis ir brīdis, kad gribu aicināt liepājniekus novērtēt, kas mums kopīgi izdevies, kopīgi apjaust sasniegto un

virzīties tālāk – izvirzīt jaunus prioritāros mērķus un darba virzienus.

V Projekti, kuru rezultātus redzam un vērtējam šodien, nav radušies vienas dienas vai dažu mēnešu laikā.

Nesen publicētais speciālistu pētījums parāda, ka Liepāja uz citu Latvijas lielāko pilsētu fona ir parādījusi sevi ar vislabākajiem rezultātiem Eiropas fondu līdzekļu apguvē – ārpus Rīgas esam piesaistījuši visvairāk ES naudas. Tas ir novērtējums ne tikai pēdējo piecu gadu darbam. Projektu iecerēm bieži ir pat vēl senāka vēsture. Piemēram, pirmās ieceres par Zirņu un Ganību ielas pārbūvi izskanēja pirms gandrīz 45 gadiem, savukārt aizsākums tehniskajam projektam par tramvaja līnijas pagarināšanu uz Ezerkrasta mikrorajonu ir meklējams 1988. gadā. Toreiz tapa arī iecere par jaunas līnijas izbūvi uz Ziemeļu priekšpilsētu. Tās izveidošana mums vēl priekšā, ja liepājnieki atbalstīs.

Tāpat kurortoloģijas atdzīvīšanas ideja. Tieši uz Liepāju reiz braukuši Krievijas cara ģimenes pārstāvji un Eiropas augstmaņi, lai šeit baudītu atpūtu un atveseļošanās. Kurortoloģijas resursi ir iespēja, kas būtu jāatdzīvina šodien. Tāpēc esam veikuši revīziju un sakārtojuši 1500 metru dziļo urbumu, no kura iegūstams unikāls dziedniecības ūdens un kuru šobrīd izmanto atjaunotā Reģionālās slimnīcas Rehabilitācijas nodaļa. Liepāja ir kļuvusi par Kurortpilsētu asociācijas biedru un šobrīd aktīvi gatavojamies nākošajam Eiropas fondu apguves periodam, lai ar piesaistītajiem līdzekļiem ļautu atdzimt un vēl plašāk likt lietā šos mūsu pilsētas unikālos dabas resursus.

V Ar pilsētas budžetu vien tāds darbus mēs paveikt nespējam. Ar valsts nav gatava nākt ar kādiem risinājumiem mums palīgā.

Iespējams, daudziem liepājniekiem jau pagaisis no atmiņas laiks, kad padomju armija atstāja pilsētu un ostu. Bet ar padomju laikmeta sekām patiesībā cināmiem vēl šodien. Turklāt jāņem vērā, ka pēdējie pieci gadi nav bijuši viegli – ir bijis jāpārdzīvo ekonomiskā krīze, kas vispirms atsaucās uz liepājnieku labklājību, saruka ienākumi, darba vietas. Tikmēr ES projekti deva iespējas kaut nedaudz atsperties. Piemēram, ostas padziļināšanu vai ostas pievadceļu izbūvi daudzi liepājnieki savā ikdienā varbūt īpaši nemana, taču pilsētas darba ritmam tas nozīmē daudz. Tas ir pavēris iespējas mūsu ostai strādāt ar pavisam citu jaudu, apkalpot lielos pilsētā. Liepājā arī raugāmies uz kurortoloģijas atdzīvīšanu. Lielākā daļa jeb 80 procenti liepājnieku pētījumos par pašvaldības darbu kurortoloģijas attīstību izcēluši kā īpaši svarīgu jomu, tāpēc Liepājas pašvaldība to noteikusi, kā vienu no nākamā gadu prioritātēm. Pašlaik strādājam arī pie koncertdārza „Pūt, vējiņ!” atjaunošanas.

Taču ar projektiem prasa drosmi, neatlaidību un spēju uzņemties risku. Tāpēc noteikti varam lepoties, ka Liepājā vienmēr ir bijuši uzņēmīgi

V Svarīgi līdzekļus ieguldot fundamentālos objektos un pasākumos, lai to atdeve jūtama vēl vairāku gadu garumā un pēc iespējas plašākam sabiedrības lokam.

Latvijā veiktajā pētījumā par ES īstenoto projektu ietekmi uz Liepājas ekonomisko attīstību ir secināts, ka bez šiem projektiem Liepājā šodien būtu par aptuveni 1500 darba vietām mazāk. Un tas ir saprotams, jo projektu īstenošanā tiek iesaistīti vietējie resursi. Uzņēmumā „Liepājas metalurģis” saražotie izdedži tika izmantoti zem asfalta seguma Brīvības ielas izbūvē, mūsu pašu uzņēmums ir gatavojis bruģišus veloceļiem un citiem jaunajiem objektiem pilsētā, ēku siltināšana ir savukārt devusi jaunas darba vietas būvniecības nozarē.

Nav šaubu, ka šobrīd svarīgākais uzdevums ir veicināt jaunu uzņēmumu veidošanos un stiprināt esošos, lai liepājnieki būtu nodrošināti ar darba vietām. To iespējams sasniegt, turpinot attīstīt ostu, veicinot ražošanu, atjaunojot lidostu, radot jaunas tūrisma iespējas un attīstot jaunas nozares, piemēram, kurortoloģiju.

Pilsētas saimniecības modernizācijā pēdējo nedaudz vairāk kā piecu gadu laikā, pateicoties ES fondiem, ir izdevies ieguldot ievērojami vairāk līdzekļu nekā visos gados kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas.

Jo vairāk spēcīnām pilsētas saimniecību ar ES fondu naudu, jo vairāk spēsim finansēt citas liepājnieku vēsmes – izglītībā, kultūrā, sportā, veselības aprūpē un citās jomās. Esam Liepājā veikuši ievērojamas reformas siltumapgādes sistēmā, pakāpeniski pārejot no dārgās Krievijas gāzes uz vietējās šķeldas apkuri. Pakāpeniski šķeldas ipatsvars apkures nodrošināšanā būs dominējošs, un līdz ar to arī tarifi samazināsies.

Reformas skārušas arī medicīnas nozari, pakāpeniski tiek reformēta sabiedriskā transporta sistēma.

Sociālā atbalsta sistēma arvien vairāk tiek pielāgota ģimeņu un bērnu atbalstam, neaizmirstot arī pensionētos liepājniekus.

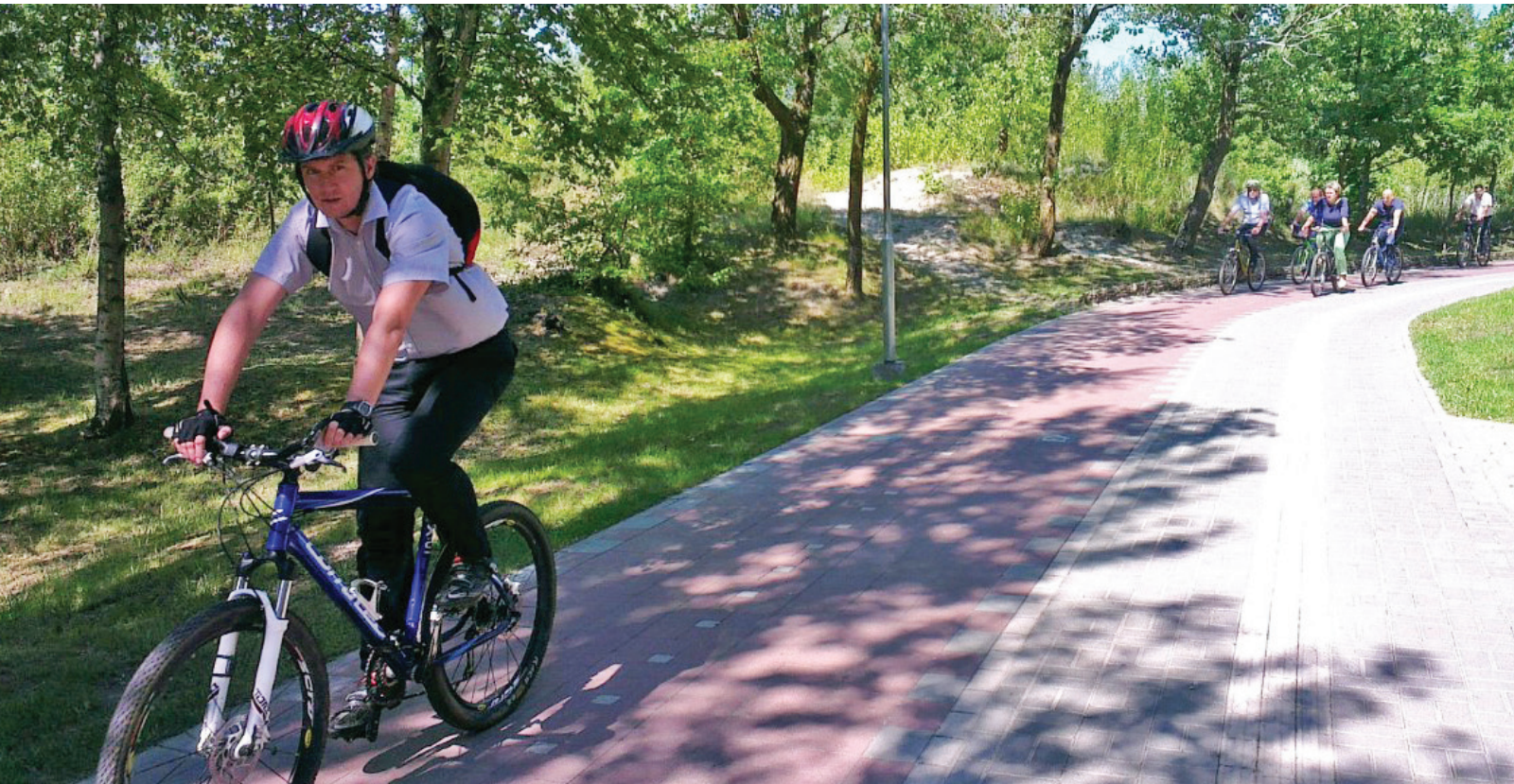
V Stipras pašvaldības ir valsts attīstības garants. Radikāli jāmaina valsts attīstības plānošanas pieeja, jo valsti veido pašvaldības. Katrs minists, katrs ierēdnis vai valstsvīrs dzīvo kādā pašvaldībā.

Mēs nedrīkstam raudzīties uz Latvijas attīstību tikai nozaru griezumā, bet jādomā par visas teritorijas attīstību. Katram reģionam ir savas priekšrocības un īpatnības. Jāvērtē jau esošais potenciāls un jāstiprina izaugsme, kas balstīta uz pieredzi un tradīcijām. Piemēram, Rēzeknei nekad nebūs aktuāla ostas vai lidostas attīstība, tramvaja līnijas pagarināšana, pludmales un ezer-malas labiekārtošana. Bet tas ir aktuāli tieši mūsu pilsētai. Liepājā arī raugāmies uz kurortoloģijas atdzīvīšanu. Lielākā daļa jeb 80 procenti liepājnieku pētījumos par pašvaldības darbu kurortoloģijas attīstību izcēluši kā īpaši svarīgu jomu, tāpēc Liepājas pašvaldība to noteikusi, kā vienu no nākamā gadu prioritātēm. Pašlaik strādājam arī pie koncertdārza „Pūt, vējiņ!” atjaunošanas.

Taču ar projektiem prasa drosmi, neatlaidību un spēju uzņemties risku. Tāpēc noteikti varam lepoties, ka Liepājā vienmēr ir bijuši uzņēmīgi

Ar projektiem prasa drosmi, neatlaidību un spēju uzņemties risku. Tāpēc noteikti varam lepoties, ka Liepājā vienmēr ir bijuši uzņēmīgi

Ar projektiem mainās pilsēta

Vilnis Vitkovskis,
Liepājas pilsētas Domes Attīstības pārvaldes vadītājs

Kas ir projekts? Definīcijas ir dažādas, taču projekta būtība ir veikt plānotas, mērķtiecīgas rīcības konkrēta mērķa sasniegšanai noteiktā laikā. Tāpat projekti ir nepieciešami, lai nodrošinātu dinamisku un straujāku attīstību, projekti mobilizē dažādus resursus – gan finansiālos, gan tehniskos, gan cilvēku, organizē un disciplinē tos. Tas ir komandas darbs.

Liepājā pieredze projektu īstenošanā ir liela. Patiesībā, ne tikai šodien vai pēdējos desmit gadus, arī tuvākā un senākā vēsturē mēs spētu saskaitīt simtiem, pat tūkstošiem dažādu aktivitāšu, kuras nosaucamas par projektiem – lielākās ērģeles, pirmais tramvajs Baltijā, unikāla arhitektūra, Karostas tilts un kanāls, skaistais Jūrmalas parks u.c. Mūsdienās – rekonstruētas un izbūvētas ielas, padziļināta osta, energoefektivitātes projekti, modernas ražotnes, atjaunotas vēsturiskās ēkas, augstas tehnoloģijas un citi vērienīgi un, kas svarīgi, vērtīgi projekti.

Darbs ar projektiem prasa drosmi, neatlaidību un spēju uzņemties risku. Tāpēc noteikti varam lepoties, ka Liepājā vienmēr ir bijuši uzņēmīgi

un plaši domājoši cilvēki, līderi un smaga darba darītāji, kuri nav baidījušies uzsākt un veikt tik būtiskas pārmaiņas.

Aptuveni pirms četriem gadiem izskanēja jautājums – vai Liepāja ir gatava apgūt aptuveni 200 miljonus latu lielas investīcijas no Eiropas Savienības programmām savai attīstībai, infrastruktūras sakārtošanai, pievilcīgas dzīves un uzņēmējdarbības vides veidošanā? Atbilde bija JĀ! Toreiz netrūka arī skeptiķu, kas šaubījās un neticēja, ka šādi projektu apjomi ir iespējami. Pārmeta, ka tie ir tikai pašvaldības vadības priekšvēlēšanu solījumi. Četri gadi ir pagājuši un varam redzēt, ka tie nav tikai tukši vārdi.

Projekts nav vienas dienas panākums – tas ir mērķtiecīga un sistemātiska darba rezultāts vairāku gadu garumā. Praktiskās pieredzes un vērtīgu atziņu laiks. Ir bijušas gan vilšanās, gan kļūdas, bet ne reizes mēs nenolaidām rokas. Šajos gados tā isti pat nav bijis, kur vērsties pēc padoma. Liepājai un arī Latvijai šis ir unikāls, nebijis laiks. Nevienš vēl šādu darbu, pienākumus nebija uzņēmies. Mēs visi mācījāmies, un mēs to paveicām.

Liepājā pēdējo piecu gadu laikā ir īstenoti 175 projekti vairāk nekā 200 miljonu latu apmērā.

Ir gandarījums un galvenokārt par to, ka katrs projekts spējis atstāt lielu ietekmi uz liepājnieku nodarbinātību un dzīves kvalitāti.

Apkopojot informāciju par visiem projektiem, redzams, ka vairāk kā 70 procentus no visiem būvniecības darbiem ir veikuši liepājnieki.

Iedzīvotāju viedokļi un arī kritika ir vienmēr bijis ļoti svarīgs nosacījums, lai projektu īstenošana būtu labākajā kvalitātē.

Tā isti novērtēt paveikto varam vien tad, ja modeļējam situāciju, kā būtu, ja nebūtu.

Nekas nav beidzies! Šobrīd tiek īstenoti labvēlīgas uzņēmējdarbības vides veidojoši projekti – Lazaretes ielas rekonstrukcija un Pulvera ielas rekonstrukcija. Tas būs priekšnosacījums ekonomikas attīstībai un darbvietu radīšanai šajās pilsētas teritorijās.

Mans vēlējums, lai turpmāk līdz ar nozīmīgiem infrastruktūras projektiem mēs spētu radīt saturiski bagātākus un sociāli daudzpusīgākus projektus. Lai vismaz par vienu pakāpi labāka un kvalitatīvāka būtu projektu plānošana un birokrātiskā uzraudzība, vadība, arī būvuzraudzība, tehnisko projektu izstrāde un, kas pats svarīgākais, dialogs ar iedzīvotājiem, viedokļu dažādība, to uzklausišana, lai projekta īstenošanas būtu līdzsvarota un saprotama visiem.

Kā būtu šodien, ja nebūtu ES fondu?

- Iespējams, par 1500 bezdarbnieku vairāk...
- Vēl vismaz par 1000 iedzīvotājiem – sociālo pabalstu saņēmējiem vairāk;
- Iespējams, par 2000...3000 iedzīvotāju mazāk...
- Pašvaldības budžetā būtiski zemāki nodokļu ieņēmumi;
- Maz nozīmīgu investīciju projektu;
- Pilsētas pievilcība investoru un iedzīvotāju acīs būtiski pasliktinās.

ES fondu ietekme uz pilsētas nodarbinātību

- 70% projektu realizāciju nodrošina vietējie būvkomersanti, izmantojot vietējo darbaspēku;
- Kopumā 2007.-2013. gadā liepājnieku algām tikuši piesaistīti gandrīz 30 milj. latu, kas pilna; laika ekvivalentā ļautu vienu gadu nodrošināt ar darba vietām ~ 3700 cilvē;
- Bezdarba līmenis, salīdzinot pret iespējamo scenāriju bez ES fondu projektu īstenošanas, varētu būt bijis pat par 1,3-3,4% augstāks;
- ES projektiem loma bijusi drīzāk nevis pašas krīzes mazināšanai (2009.gadā), bet krīzes seku mazināšanai, jo reālā finanšu plūsma sākās līdz ar 2010., 2011. gadu.

Pusmiljons izglītības iestāžu remontiem

Silva Golde,
Liepājas pilsētas Domes priekšsēdētāja vietniece

Esmu gandarīta, ka pašvaldība pēdējos gados ar Eiropas fondu atbalstu ir ieguldījusi nepieredzētas investīcijas izglītības attīstībā - ir sapostas un nosiltinātas lielākā daļa skolu un bērnudārzu ēkas. Tā kā Eiropas atbalsts šajā plānošanas periodā ir beidzies, esmu gandarīta, ka mēs, pašvaldībā, kopš 2012. gada esam raduši iespēju uzsākt arī izglītības iestāžu iekštelpu remontu programmu un pakāpeniski atrast tam nepieciešamo finansējumu.

Tik liela apjoma finansējums pilsētas izglītības iestāžu iekštelpu remontiem pēc Eiropas pirmā plānošanas perioda beigām nav bijis. Šogad, veicot budžeta grozījumus, radām iespēju vēl piešķirt nozīmīgu papildus finansējumu tieši izglītības iestāžu vajadzībām – Ls 295 200 iekštelpu remontam un modernizācijai. Kopā ar energoefektivitātes pasākumu rezultātā ietaupīto naudu un gada sākumā jau piešķirtajiem 200 tūstošiem latu tas ir vairāk nekā pusmiljons!

Pirmo reizi sajūt labumu no ekonomijas

Man ir liels gandarījums, ka izglītības iestādes pirmo reizi sajutušas arī reālu atdevi no pēdējo gadu laikā veiktajiem, pilsētas vēsturē vēl nepieredzēta apjoma, energoefektivitātes pasākumiem. Tāpēc pašvaldība atļāva šos 140 487 latu siltumenerģijas ietaupījuma izmantot pašu izglītības iestāžu neatliekamākajām vajadzībām - remontdarbiem, labiekārtošanai, arī darbinieku motivācijai.

Pilsētas skolas un bērnudārzi 2012. gadā energoefektivitātes pasākumu rezultātā iekonomējuši Ls 140 487. Šos līdzekļus saskaņā ar Domes nolikumu katra iestāde var izlietot pēc saviem ieskatiem. Visvairāk siltuma taupīšanas rezultātā iekonomēts Liepājas 7. vidusskolā (Ls 11470), Liepājas 15. vidusskolā (Ls 10554), pirmsskolas izglītības iestādē „Kristīgā

sākumskola (Ls 7735), bērnudārzā „Delfīns” (Ls 7459). Piemēram, Liepājas 7. vidusskolas direktore Inese Ferstere ir priecīga, ka šo naudu varēs izmantot skolas gaitenju seguma atjaunošanai, skolotāju garderobes remontam, kā arī trīs tāfeļu un jaunas datorprogrammas iegādei. Savukārt Liepājas 15. vidusskolas direktors Gints Ročāns iekonomētos līdzekļus izmantos, lai veiktu skolas vestibila un citu telpu kosmētisko remontu, kā arī papildus datortehnikas iegādei. Vislielāko līdzekļu daļu, kas iegūta siltumenerģijas taupīšanas rezultātā, izglītības iestādes nolēmušas izlietot remontdarbiem, no kuriem daļu veiks pašu spēkiem. Naudu izlietos arī inventāra, mācību līdzekļu, datortehnikas, jaunu rotaļlietu iegādei bērnudārzos, kā arī darbinieku motivācijai, jo pašvaldības nolikums paredz, ka šim mērķim var izlietot līdz 15 % no iekonomētās summas. Savukārt no budžeta piešķirto papildus finansējumu ap 300 000 latu apmērā izlietos tualetu, dušu telpu un ģērbtuvju, vestibilu, gaitenju remontam, mācību kabinetu labiekārtošanai.

Kaķi vairs neskraidīs pa bērnudārza rotaļu laukumiem

Viens no neatliekamajiem darbiem, ko esam ieplānojuši paveikt par šo naudu, ir arī bērnudārza „Dzintariņš” žoga 2. kārtā un teritorijas labiekārtošana. Vecais žogs bija krietni nolietojies un jau apdraudēja bērnu drošību. Tuvākajā nākotnē redzu „Dzintariņa” mazuļus rotaļājamies atjaunotā, mūsdienīgā rotaļu pilsētiņā. Cerams, ka arī kaimiņmāju kaķi vairs nespēs pārvarēt augsto žogu un netraucēs bērniem rotaļas jaunajās smilšu kastēs. Līdz šim smilšu kastēm katru vakaru nācās likt pārsegus.

Ls 6000 piešķirām pagriba būves demontāžai bērnudārzā

„Kāpēcītis”, lai paplašinātu bērniem izmantojamo teritoriju un labiekārtotu pagalmu.

Arī Karostā vienīgajā bērnudārzā “Pienenīte” Pulkveža Brieža ielā 10 jau šovasar plānots uzsākt apjomīgus ēku rekonstrukcijas darbus un jauna korpusa būvniecību 120 vietām. Esmu pārliecināta, ka pēc šī projekta īstenošanas pirmsskolas izglītības iestāde „Pienenīte”, tāpat kā visi pārējie pilsētas bērnudārzi, kļūs par mūsdienīgu, komfortablu celtni, atbilstošu mūsdienu izglītības prasībām, kādu Karostas mazuļi jau sen ir pelnījuši.

Man ir liels prieks, ka Liepājas skolas un bērnudārzi pamazām

sāk veidot skolēnos priekšstatu par mūsdienīgām, modernām izglītības iestādēm, kā tas, piemēram, notiek arī Raiņa 6. vidusskolā jaunā un enerģiskā direktora Kārļa Strautiņa vadībā.

Tikko atklājām 6. vidusskolā jaunu, modernu vestibulu ar digitālu informatīvo ekrānu, kas dod pilnīgi savādāku veidolu skolas “vizītkartei”. Ar jauno vestibulu, izremontētajiem gaitenjiem un citu telpu labiekārtojumu skola ieguvusi pavisam jaunu auru, uzrāvienu. Tāpēc pašvaldība arī turpmāk atbalstīs mūsu izglītības iestāžu vadītāju jaunās un inovatīvās idejas. ♥

„Iztēlojos mazulus spēlējamies mūsdienīgā rotaļu pilsētiņā”

Silva Golde un Raiņa 6. vidusskolas direktors Kārlis Strautiņš atklāj izremontēto skolas vestibulu. Edgara Poheviča foto.

FAKTI RUNĀ PAŠI PAR SEVI

- ♥ Liepājā joprojām darbojas visas izglītības iestādes (Latvijā pēdējos trīs gados reorganizētas vai slēgtas 85 izglītības iestādes);
- ♥ 2012. gadā 1. klasē mācības uzsāk vislielākais skolēnu skaits pēdējo 5 gadu laikā;
- ♥ Visās vidusskolās atvērtas 10. klases;
- ♥ Izveidota Liepājas Valsts 1. ģimnāzija;
- ♥ Īstenots projekts “Liepājas vispārīzglītojošo skolu informatizācija”;
- ♥ Jauno talantu – zinātnieku atbalstam ieviesta Liepājas Domes Gada balva zinātnē;
- ♥ Pēc pašvaldības iniciatīvas izveidots vienots Liepājas Valsts tehnikums, Kurzemes reģiona Kompetences centrs;
- ♥ Atklāts jauns bērnudārzs “Sauleszaķis” pēc 17 gadu pārtraukuma;
- ♥ Uzcelta piebūve bērnudārzam “Liepiņa”;
- ♥ Latvijā lielākā bērnudārza - “Saulīte” modernizācija;
- ♥ Principa “nauda seko bērnam” ieviešana pirmsskolas izglītībā;
- ♥ Ieviests jauns, alternatīvs pakalpojuma piedāvājums ģimenēm - rotaļu grupas bērnudārzos “Dzintariņš”, “Liepiņa”, Karostas mūzikas skolā;
- ♥ Atvērām Latvijā pirmo Auklišu dienestu;
- ♥ Modernizēti dabas zinību kabineti (fizika, ķīmija, matemātika, bioloģija);
- ♥ Kompleksās sporta skolas peldbaseina ēka ieguvusi jaunu veidolu;
- ♥ Apvienotas, modernizētas interešu izglītības iestādes.

Liepāju redzu kā vadošo medicīnas aprūpes centru ārpus Rīgas

Edvīns Striks

Liepājas Reģionālās slimnīcas valdes priekšsēdētājs

Liepājas Reģionālā slimnīca piedzīvo vērienīgas pārmaiņas, un rekonstrukcijas darbu rezultātā, kas beigsies 2014. gada vidū, slimnīcai jākļūst par vadošo medicīnas aprūpes centru ārpus Rīgas un jāatbilst attīstītāko Eiropas valstu slimnīcu labākajiem paraugiem – modernu, uz biznesa pamatiem balstītu uzņēmumu ar labu reputāciju un augstiem kvalitātes standartiem. Spējam pierādīt, ka liela daļa no līdzekļiem, ko valsts saņēma no Eiropas Reģionālā attīstības fonda slimnīcu attīstībai, ir jāiegulda tieši Liepājas Reģionālajā slimnīcā. Izdarīts ir daudz – uzcelta jauna Staru terapijas nodaļa, jauna piebūve, kurā atrodas Konsultatīvā nodaļa un Dienas stacionārs, moderni aprīkotas operāciju zāles, Sterilizācijas nodaļa, rekonstruēti visi slimnīcā esošie lifti, izbūvētas Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļas slūžas.

Par saviem līdzekļiem esam izremontējuši Fizikālās terapijas nodaļas ūdens procedūru telpas un Neatliekamās medicīnas palīdzības nodaļu. Darbu sarežģīja tas, ka bija jānodrošina veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktība, kas prasīja iecietību un sapratni gan no darbinieku, gan slimnieku un viņu piederīgo puses, bet rezultāts ir lielisks, un to ir augstu novērtējuši

ne tikai Liepājas reģiona iedzīvotāji, kuri ir izteikuši gandarījumu par jau notikušajām pārmaiņām, bet arī ārvalstu ciemiņi.

Pārmaiņas – klientu ērtībām

Par to, ka mēs attīstāmies pareizā virzienā, norāda slimnīcai piešķirtā augstā atzinība – tituls „Gada slimnīca 2012”. Šī balva, ko piešķir Latvijas Ārstu biedrība sadarbībā ar Rīgas Stradiņa universitāti, Latvijas Slimnīcu biedrību, apkopojot pacientu un iedzīvotāju atsauksmes, ir kā atzinība visiem slimnīcas darbiniekiem par viņu labi veikto, smago ikdienas darbu, ko bieži neievēro un nenovērtē, kaut likmes ir ļoti augstas – cilvēka dzīvība. Lai man piedod citu profesiju pārstāvji, tas ikdienas stresa līmenis nav salīdzināms ne ar ko!

Vienmēr esmu uzskatījis, ka Liepājas reģiona iedzīvotājiem ir iespēja saņemt medicīnas pakalpojumus ļoti labā līmenī un, lai arī man daži iespējams nepiekritīs, bet skaitļi – 20 000 izārstēti pacienti, 1000 dzemdības, 5000 operācijas gada laikā, liecina, ka tie ir pieprasīti un kvalitatīvi. Ieslīgt eiforijā arī nav iemesla –

„Liepājas reģiona iedzīvotājiem ir iespēja saņemt medicīnas pakalpojumus ļoti labā līmenī”

Uzticos savai komandai

Darbs slimnīcā ir izteikts komandas darbs un man ir prieks, ka ir cilvēki, kuriem es varu uzticēties, kas profesionāli izturas pret saviem pienākumiem un veic savu darbu ar lielu atbildības sajūtu. Tas ir kā basketbola komandā, ar kuru esmu bijis lielākā vai mazākā *Turpinājums 7. lpp.*

Turpinājums no 6. lpp.

mērā saistīts sava mūža lielāko daļu gan kā spēlētājs, gan kā administrators, jāmāk izmantot katra spēcīgākās puses, individuālo meistarību, bet tas viss jāpakļauj kopīgu mērķu sasniegšanai.

Man dzīvē ir paveicies ar komandas biedriem – vai tie ir bijuši augstskolas izlases, vai Liepājas pilsētas basketbola komandas spēlētāji, vai slimnīcas darbinieki. No aktīvās sportošanas laikiem ir pāris atziņu, kas palīdz arī šodien: jābūt izvirzītam mērķim, tas var būt arī neliels, kaut vai konkrētās dienas plānotais darbs, bet tas palīdz saniegt iecērēto. Tāpat jābūt prasīgam un godīgam pret sevi un tikai tad to pašu var prasīt no padotajiem, kā arī jāspēj motivēt komandas biedrus.

Katram jāuzņemas atbildība par savu veselību

Veselība mums nereti asociējas tikai ar slimnīcu, bet tas ir absolūti nepareizs priekšstats. Ja mēs cilvēka veselību salīdzinām ar piramīdu, tad slimnīcas pakalpojumi ir pati virsotne, apmēram 10 procenti, bet pārējie 90 procenti ir dzīvesveids, ieradumi, ģimene, profilakse, primārā aprūpe, kaut ieguldīto līdzekļu sadale realitātē ir proporcionāli otrāda. Tas tāpēc, ka sabiedrībā joprojām valda uzskats, ka veselība ir ārsta problēma, bet mums ir jāpanāk katra indivīda līdzatbildība par savu veselības stāvokli.

Jāsāk ar veselības mācības atjaunošanu skolās, bet varbūt pat bērnudārzos, kaut fakultatīvu nodarbību veidā, un tās nebūt nav tikai pamācības, ka nikotīns un alkohols ir inde, bet jāizskaidro elementāras higiēnas normas, ēšanas pamatprincipus, kā arī jāpalielina fizisko aktivitāšu īpatsvars ikdienā.

Nav jāiegulda lieli līdzekļi, lai pāris reizes nedēļā raitā soli pastaigātu gar jūru, pa parka celiņiem, kas mums ir gandrīz katrā rajonā, vasarās brauktu ar velosipēdu, ziemās slēpotu. Liepāja ir vienkārši ideāla vieta aktīvam dzīvesveidam ar izveidotiem velo celiņiem, dažādām trasēm, bērnu un sporta laukumiem, nerunājot par Liepājas Olimpisko centru un tur piedāvātām iespējām.

Pilsētai – noturēt uzņemto attīstības tempu!

Man patīk, kā Liepāja attīstās. Ja studiju laikos, brīvdienās ierodoties dzimtajā pilsētā, tukšās ielas, pelēkās mājas un robežkontroles punktu šķērsošana, lai nokļūtu vecāku mājās pēc jautrās un krāsainās studentu dzīves galvaspilsētā, atstāja diezgan nomācošu iespaidu,

Edvīns Striķis jaunajā slimnīcas operāciju blokā. Edgara Poheviča foto.

tad pēdējos, teiksim kādus piecus, sešus gadus, progress ir ļoti straujš.

Tiek pārņemts, ka pārvērtības pilsētā notiek, galvenokārt pateicoties Eiropas Savienības piešķirtajiem līdzekļiem, taču būtu jālepojas ar to, ka Liepāja ir lidere šo fondu apguvē un jāturpina aktīvi iesaistīties visos iespējamajos Eiropas Savienības līdzekļu atbalstītos projektos, jo darāmā vēl ir daudz.

Vienlaikus novērtēju to mieru un klusumu, ko dod mana pilsēta

ar balto pludmali, parkiem, apkārtnes mežiem, to iegūto estētisko baudījumu, apmeklējot Liepājas teātra izrādes vai Liepājas simfoniskā orķestra koncertus.

Pilsētai novēlu izturēt uzņemto attīstības tempu un spēt piesaistīt daudzus jaunus, radošus cilvēkus, un redzēt gandarītus liepāniekus un Liepājas viesus. Daudz laimes dzimšanas dienā, Liepāja! 🍀

Trenerim jābūt kā māksliniekam

Artis Lagzdīņš pavisam nesen, kārtojot savas piezīmes, atradis rakstīto, kad pieņēmis izaicinājumu kļūt par Sporta pārvaldes vadītāju. Viņš šodien izjūtot gandarījumu par to, ka lielāko daļu no sev izvirzītajiem uzdevumiem, kas atkarīgi tieši no viņa darba, ir izpildīti. Bez ierēdņa darba viņš dara vēl kaut ko – ir treneris, kurš palīdz motosportistiem fiziski sagatavoties sacensībām. Nu jau šis vaļasprieks esot pāraudzis nopietnā līmenī. Arti aicināju uz sarunu par trenera pieredzi un to, kā tas palīdz vai traucē vadīt pilsētas sporta dzīvi kopumā.

„Vadīt pilsētas sporta dzīvi ir līdzīgi kā pārraudzīt lielu mašīnēriju, kur par visu esi atbildīgs, bet vienlaikus arī atkarīgs no daudz citu godaprāta un paveiktā,” saka A. Lagzdīņš.

Jautāju, vai ir kāds sapnis, kuru Artis vēlētos piepildīt, un no kā būtu gatavs atteikties, lai to īstenotu?

„Šobrīd manī sadzīvo divi cilvēki, kuri arvien vairāk konfrontējas. Cilvēks – treneris un cilvēks – sporta dzīves vadītājs. Ja gribu profesionāli, ar vislielāko kvalitāti strādāt kā treneris, tad visi pārējie darbi jāliek pie malas.

Trenera darbs dod lielāku gandarījumu. Ir prieks redzēt, kā treniņu rezultātā jauniešus vai bērnus apgūst spēju valdīt motociklu, nevis tehnika pakļauj viņu. Vajadzīga laba fiziskā sagatavotība, lai nonāktu līdz tādām rezultātiem, un tā ir mana atbildība. Trenera darbā esmu viens pret vienu ar sportistu, es viņu gadu no gada veidoju, atbildīgi un radoši. Trenerim jābūt, kurā brīdī un cik tālu pārkāpt pamata, pārbaudītās treniņa metodes un paplašināt tās. Sportisti ir šī radošuma sastāvdaļa, katrs īpašs un individuāls. Sportists ir jāveido par personību, kas prot gan uzvarēt, gan zaudēt.

Metodika un radošums ir pats svarīgākais trenera darbā. Tas nav kā stāvēt pie konveijera rūpnīcā, kur, pieskrūvējot kādu detaļu, skaidri zini gala produktu. Sportā nekad nevari būt pārliecināts, kādus augļus nesīs ieguldītais darbs. Svarīgākais nav rezultāts, bet pats process. Ja treneris nevar „kaifot” par ikdienas darbu, bet dzenas tikai pēc medaļām, tad nekas labs tur sanākt nevar.

Mūsu džudists četrus gadus gatavojās Olimpiskajām spēlēm. Čiņa trīs minūšu garumā un viss beidzies. Četri gadi trīs minūtes! Ja trenerim būtiskākais nav treniņa process, tad tā ir traģēdija.

Protams, vislielākais gandarījums ir tad, ja ieguldītais darbs vainagojas ar medaļu. Čiņā uzvar vislabākais, vismotivētākais sportists. Ne labākais pasaulē, bet labākais pasaulē tieši tajā brīdī. Tā ir sporta burvība, ka nekad nevar paredzēt iznākumu, ja vien sacensībās nav izeikta līdera. Visi sāk no nulles, no vienas starta līnijas. Šai izrādei nav scenārija. Tā ir izrāde klasiskā izpausmē, kā sporta spēļu aizsākumos Grieķijā.

Šobrīd gan sports ir pārlieku komercializēts. Ja aiz sportista stāv dopinga lietas vai sarunātas spēles, tad zūd sacensību būtība, tad tam vairs nav jēgas. Tādējādi praktiski sevi ir iznīcinājusi riteņbraukšana. Augstās likmes, lielās naudas balvas un dopinga skandāli to nogāzušas bezdibēnī, no kura, nezinu, vai ir iespējams izrāpties.”

Bet kā ir ar profesionālā sporta vēl vienu negatīvu aspektu – traumatismu?

Artis Lagzdīņš brīvā laikā labprāt sporto pats. Ģimenes arhīva foto.

„Vēlreiz gribu uzsvērt trenera lomu. Nevienam sporta ierēdnis, neviena izcila sporta bāze no bērna nerada sportistu. Tas ir treneris, treneru komanda, kuram vecāki uztic sava bērna veselību un nākotni. Tas ir metodisks darbs vairāku gadu garumā, kas sastāv no sportista vispārējās fiziskās sagatavotības un katra sporta veida specifiskās tehniskās un taktiskās sagatavotības. Ja tas notiek pakāpeniski, pareizā secībā, soli pa solim, tad traumu nebūs. Lielākoties problēmas rodas tad, ja sportists vai viņa vecāki iedomājas, ka zina labāk par treneriem, kas dotajā treniņu etapā darāms. Nevar zīdaini sākt barot ar gaļu, bet pusaudzā vecumā dot tikai putas. Līdzīgi ir sportā – fiziskās slodzes jāveido atbilstoši organisma spējām tās pieņemt. Gudri treneri prot

situācijas kontrolēt un virzīt.

Citādi ir ar traumām sacensību laikā, lielākoties tās gadās komandu sporta veidos. Nevienam treneris nevar dot garantiju, ka tādu nebūs, bet tad ir jābūt gatavam par kvalitatīvu rehabilitāciju.

Ir situācijas, kad sportista rezultāti vairs neaug, neskatoties uz treniņu intensitātes palielināšanu. Ja sportists ir sasniegjis savu spēju maksimumu, trenerim tas godīgi jāpasaka. Ir jāspēj prognozēt, kurā brīdī bērnam vai jauniešiem jāpārstāj orientēties

Trenera darbā. Ģimenes arhīva foto.

ARTA LAGZDIŅA NOVĒLĒJUMS

🍀 „Labas lietas ir jāpasaka. Labās emocijas atgriežas, varbūt pēc kāda laika, bet jau ar lielāku pozitīvu enerģētiku. Sliktās lietas arī jāpasaka, citādi tās pašu var saplosīt; tikai rūpīgi jāizvērtē, kad tas jādara, kad pateiktais nesīs rezultātu. Jātrenējas. Jātrenējas labi domāt!”

uz sporta sasniegumiem. Mana pārliecība ir, ka nevienam bērnu, kurš grib nodarboties ar sportu, mēs nedrīkstam pazaudēt, atteikt viņam iespēju augt. Šeit ir divi ceļi ejami – motivēt sportistu pāriet uz citu sporta veidu, kas vairāk piemērots fiziskajiem dotumiem, vai nodrošināt iespēju turpināt trenēties pāris reizes nedēļā, uzturot fizisko formu, bet netiecoties pēc augstiem rezultātiem.”

Runājam par sporta masveidības nepieciešamību, par labāko atlasī, par meistarības un masveidības savienošanas problēmām, bet atkal atgriežamies pie treneru darba.

„Liepājā šobrīd strādā 110 treneri, gribētu domāt, ka 110 mākslinieki. Vai mums ir iespējas veidot atlasī arī treneriem? Nē, bet esmu pārliecināts, kas tas nav tālas nākotnes jautājums. Krīzes gados mums izdevās noturēt visu savu treneru sastāvu, nevienam štata vietu nesamazinājām. Paldies sportistu vecākiem par līdzmaksājumiem, bez tiem mēs nebūtu to paveikuši. Tagad bumba mūsu laukuma pusē – stiprināt treneru sastāvu, kas ir visbūtiskākais priekšnosacījums, lai no maziem bērniem un jauniešiem izaugtu lielas personības, kas gūst labus sasniegumus sportā.” 🍀

Dace Gruntmane,
Liepājas partijas biroja vadītāja

Ezers kļūst pieejamāks ikvienam

Turpinājums no 2. lpp.

Dabas parka zona būs tā teritorija, kur turpmāk būs atļautas arī ūdens sporta aktivitātes – veikborda, sērfošanas, pūkošanas treniņi un sacensības. Šajā zonā iekļautas ezera teritorijas, kas pieguļ gan Zirgu salai, gan Ezerkrastam. Zirgu salā pēc saskaņošanas ar Dabas aizsardzības pārvaldi būs iespējams izbūvēt BMX trasi. Šādu ideju ir rosinājuši šā sporta veida entuziasti. Līdz ar to, iespējams, šī sala varētu iegūt citu izmantošanas mērķi un nozīmi.

Samazināti ierobežojumi iebraukšanai ar laivu

Jaunajos noteikumos ir noteiktas 29 laivu ielaišanas vietas, lai gan sākotnējā variantā noteikumi vispār liedza iebraukšanu dabas liegumā, tas ir, visā ezera akvatorijā. Taču turpmāk laivu īpašnieki drīkstēs brīvāk nekā līdz šim pārvietoties pa ezeru.

Laivu motoriem nav jaudas ierobežojumu, bet ezerā ir noteikts peldlīdzekļu ātruma ierobežojums – līdz 30 kilometri stundā. Tas nozīmē, ka vecajiem zvejniekiem, kuri joprojām lieto sen iegādātos laivu motorus ar lielu zirgspēku skaitu, nebūs jāpērk jauni, bet vājāki dzinēji. Turklāt lielākas jaudas motori ir līdzeklis pret ezera aizaugšanu. Tāda motora dzenskrūves labāk paplosa ūdenszāles un ūdeni bagātina ar skābekli.

Ezera niedrāju plaušanai, Bārtas upes un mazāku ieteku iztīrīšanai, kā arī galvenā laivu ceļa uzturēšanai izmantojam niedru plāvēju. Taču ezera ūdens platība ir vairāk nekā 3500 ha liela, tāpēc ar vienu šādu plāvēju nav iespējams patīrīt visas vietas. Taču niedru plaušana ir nepieciešams aizsargājamo sugu dzīvotņu saglabāšanai.

Esam par legālu zivju resursu izmantošanu

Pirms vairākiem gadiem ezerā ir ieviesta licencētā makšķerēšana. Tas tika darīts, lai rastu līdzekļus cīņai ar malu zvejniekiem un ezera apsaimniekošanai. Mūsu biedrība algo divus inspektorus, kas gada laikā izņem nelegālus tīklus vairāku kilometru kopgarumā.

Lai cīnītos ar malu zvejniekiem, taču ne tikai tāpēc, esam iesaistījušies Latvijas – Lietuvas pārrobežu programmas līdzfinansētā projekta „Ezeri nākotnei” īstenošanā. Šā projekta ietvaros nesen notika sabiedrisko vides inspektoru kursu pirmā nodarbība. Kursiem ir pieteikušies liels skaits interesentu. Projekta citas aktivitātes arī nodrošina Liepājas ezera dabas vērtību saglabāšanu.

Biedrības gādā par to, lai pienācīgā veidā norisinātos zemledivu makšķerēšana. Jau vairākus gadus šīs aktivitātes Tirdzniecības kanālā un uz ezerā atļautas pēc licences iegādes. Līdz ar to mums iespējams nodrošināt atkritumu savākšanu un tualetu uztādīšanu un uzturēšanu.

Manuprāt, runājot par ezeru, mums jādomā par to, kā saudzēt tā dabas vērtības.

Līdz nākamā gada rudenim Liepājas ezera piekrastē pabeigs divu putnu novērošanas torņu, kā arī aptuveni pus kilometru garas laipas būvniecību; uzstādīs sešus informācijas standus par mūsu ezeru kā īpaši aizsargājamo dabas teritoriju un 21 robežzīmi, lai apmeklētāji šo teritoriju labāk atpazītu. Tieši cilvēku zināšanas, informācija par to, kādi augi un cita radība dzīvo mums blakus, ir veids, kā panākt saprātīgu rīcību un uzvedību dabā. ♥

NO JAUNAJIEM LIEPĀJAS EZERA AIZSARDZĪBAS UN IZMANTOŠANAS NOTEIKUMIEM

- ♥ Saskaņā ar pieņemtajiem noteikumiem **regulējamā režīma zona** aizņem aptuveni 1002 hektārus jeb 22% no lieguma teritorijas.
- ♥ Savukārt **dabas lieguma zona** aizņem 3485 hektārus jeb 75% no lieguma teritorijas.
- ♥ Salīdzinājumā ar iepriekšējiem noteikumiem dabas lieguma zona samazinās, zonas izveidošanas mērķim neraksturīgām teritorijām piemērojot vieglāku – **dabas parka zonas** – aizsardzības režīmu. Dabas parka zona aizņem aptuveni 156 hektārus jeb 3% no lieguma teritorijas. Dabas parka zonā iekļautas agrākās saimnieciskās darbības rezultātā degradētās, bioloģiski mazvērtīgās salas, intensīvi apstrādātās lauksaimniecībā izmantojamās zemes ziemeļu daļā, kā arī atklātās ūdens platības ūdenssporta treniņu veikšanai, izslēdzot tās no dabas lieguma zonas.

Pilsēta no cita skatu punkta

Liepāja ir radoša pilsēta. Īpašu rakursu tai piedod paši liepājnieki, kombinējot pamatvērtības – jūru, sauli un vēju – ar arhitektūras pērlēm, rūpnīcām, ielām un, protams, pašiem cilvēkiem. Par to, kā ieraudzīt un parādīt atšķirīgo Liepāju, stāsta divi jauni liepājnieki.

Edgars Pohevičs, fotogrāfs, stila un foto studijas „GA Studio” dalībnieks, Liepājas tautas fotostudijas „FOTAST” biedrs

1. Ar foto kameru rokās ir sanācis redzēt Liepāju no tādām vietām, kurās lielākā daļa liepājnieku nav bijuši. Piemēram, Rožu laukumā no 37 metru augstām ugunsdzēsēju kāpnēm – vienreiz vasarā. Tā tapusi šī fotogrāfija – ar Sv. Annas un Jāzepa Romas katoļu katedrāles torņiem tieši uz Zivju un Tirgoņu ielu ass līnijām.

2. Laiska vasaras diena pludmalē. Te ir vieta, kur atpūsties un baudīt dzīvi.

3. Jauniešu Liepāja. Ar ūdens slēpošanas priekiem Tirdzniecības kanālā un ezerā.

4. Kaijas ir Liepājas pilsoņi. Pierakstītas dažādās adresēs, no Zilā karoga pludmales un ostas zvejnieku kuģiem līdz mikrorajonu kvartāliem.

Uldis Hmieļevskis, liepājnieks, ātruma festivāla rallija „Kurzeme” organizators, uzņēmuma SIA „VEGA 1” vadītājs

Mans veids, kā es cenšos parādīt Liepāju ir rallija „Kurzeme” pilsētas ātrumposms. Katru gadu tas tiek veidots savādāks, cenšoties ar to atspoguļot dažādas pilsētas dzīves šķautnes. Pēdējo gadu laikā rallija ātrumposma trase ir vedusi gan pa ostas teritoriju, gan pa industriālajām zonām, gan pa vēsturisko ostmalas apbūvi un ostas promenāde.

1. Šī fotogrāfija ir tapusi 2009. gadā, Viktoram Lebedevam testējot ūdens šķērsli jeb braslu. Tas atradās Dūņu ielā – tobrīd šo vietu bija grūti nosaukt par ielu. Jāsaka, paspējām šo braslu iekļaut trasē burtiski pēdējā brīdī – jau nākamajā gadā šeit, Brīvības ielas rekonstrukcijas ietvaros, tika izbūvēta kārtīga iela ar asfalta segumu.

2. Viens no Liepājas simboliem ir enkurs. 2011. gadā trase vijās cauri Liepājas ostas termināliem un viens no skatiem, ko izdevās iemūžināt fotogrāfiem bija šāds – ar enkuru priekšplānā. Foto: Jānis Asaris

3. Promenāde parasti asociējas ar kuģiem, makšķerniekiem, sparīgu izklaides dzīvi. Bet palūkoties uz sarkano ķieģeļu spīķeriem kā fonu azartiskām motosporta sacensībām – tas ir jauns rakurs.

Liepājas Partijas informatīvais izdevums

Liepājas partijas birojs: Diķa iela 11, 2. stāvs, Liepāja LV-3400. Tālrunis birojā: 63481700, moblais tālrunis: 29208674. E-pasts: liepajas.partija@gmail.com